



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 229/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť RSDr. M. L., zastúpeného advokátkou JUDr. T. V., Advokátska kancelária, K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť RSDr. M. L. o d m i e t a pre neprípustnosť.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2010 doručená sťažnosť RSDr. M. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti v podstatnom uviedol: *„V právnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I. v Košiciach sp. zn. 11C 1134/01 som žalobou podanou súdu dňa 20. 11. 2001 uplatnil proti žalovanému H. K., nárok na náhradu škody na zdraví spôsobenej mi žalovaným dňa 21. 11. 1998. ...*

*Prvé pojednávanie bolo určené na deň 16.4.2003. Na pojednávaní dňa 21.3.2006 súd vypočul môjho ošetrojúceho lekára prof. MUDr. J. B. a ustanovil znalca z odboru zdravotníctva. Uznesenie o ustanovení znalca súd nevyhotovil včas, preto som písomne urgovoal zaslanie uznesenia dňa 17.7.2006, 9.2.2007, 23.3.2007. Na tieto urgencie súd neodpovedal, až na telefonickú urgenciu súd oznámil, že je potrebné opätovné vypočutie ošetrojúceho lekára prof. MUDr. J. B., pretože sa nezachytila jeho výpoveď, resp. došlo k vymazaniu jeho výpovede. Pojednávanie, na ktorom bol opätovne vypočutý prof. MUDr. J. B. sa konalo dňa 30. 1. 2008 a odročilo sa za účelom ustanovenia súdneho znalca, úlohou ktorého bolo posúdiť následky úrazu, zdravotný stav, posúdiť bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia. Ustanovený znalec z odboru zdravotníctva MUDr. M. V. podal znalecký posudok, avšak zistil som, že znalec sa nezaoberal výškou ohodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia určenou bodmi, aj keď som to navrhol v písomnom podaní z 9. 2. 2007. Písomne som sa domáhal jeho doplnenia dňa 16.10.2008. Doplnenie znaleckého posudku mi bolo doručené, vyjadroval som sa už k výške škody, navrhol som zvýšenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa. S obsahom znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva som súhlasil, čo som aj súdu oznámil. Na pojednávaní konanom dňa 14. 10. 2009 súd zapochyboval, či základ nároku na náhradu škody je opodstatnený, keďže som mal uzatvorenú zmluvu o dielo a činnosti vykonávam na vlastné riziko. Vzhľadom na to, som žiadal, aby súd vypočul svedka Š. D., ktorého som už navrhoval v žalobe, na okolnosti pridelovania práce podľa pokynov žalovaného. Súd odročil pojednávanie na deň 12. 1. 2010 a ďalšie pojednávanie je určené na deň 7. 4. 2010 za účelom predvolania svedkov.*

*Od začiatku podania žaloby Okresnému súdu I. Košice v Košiciach sp. zn. 11C 1134/01 do dňa podania sťažnosti na prietahy v súdnom konaní dňa 7. 12. 2009 uplynula už viac ako osem rokov. Do dnešného dňa konanie o náhradu škody na zdraví nie je právoplatne ukončené, neviem kedy môžem očakávať právoplatné ukončenie sporu, keď ešte nie je ukončené konanie na prvom stupni. ...*

*Som toho názoru, že vyššie označené konanie na Okresnom súde Košice I. v Košiciach je v rozpore s účelom ústavou zaručeného práva na konanie bez zbytočných prietahov, nakoľko ani po uplynutí neúmerne dlhej doby, súd vo veci právoplatne nerozhodol a neodstránil moju právnu neistotu.*

*Skutočnosť, že v predmetnom súdnom konaní dochádza k prietahom, napr. po roku a osem mesiacov prvé pojednávanie ako aj doručenie vyjadrenia žalovaného, od 21. 3. 2006 do 30. 1. 2008 súd ustanovoval znalca z odboru zdravotníctva, pričom súd nereagoval na moje urgencie, vyvoláva u mňa psychický stav neistoty a očakávania. Mám pocit i krivdy už dlhšiu dobu a ťažko sa s tým pocitom krivdy vyrovnávam. Vytýkam súdu, že koná nesústredene a neefektívne. ...“*

3. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 1134/01 s tým, aby sa zároveň okresnému súdu prikázalo v označenej veci konať bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ zároveň žiada priznať primerané zadosťučinenie vo výške 10 000 €. Napokon sa sťažovateľ domáha náhrady trov právneho zastúpenia.

## II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný

súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8. Ústavný súd zo sťažnosti a z príloh pripojených k sťažnosti zistil, že sťažovateľ podal 7. decembra 2009 sťažnosť predsedovi okresného súdu na prieťahy v konaní. Predseda okresného súdu na sťažnosť odpovedal prípisom z 8. januára 2010, v ktorom konštatuje, že sťažnosť je dôvodná. Predseda okresného súdu ďalej v prípise konštatoval, že *„Po skutkovej stránke sa však vec vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania*

*a výsluchu viacerých svedkov javí ako zložitejšia. ... Vybavujúcu sudkyňu som písomne upozornil, aby vo veci konala plynule a efektívne. “*

9. Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

10. Vzhľadom na to, že predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 4. februára 2010, t. j. po uplynutí menej ako jedného mesiaca od doručenia prípisu predsedu okresného súdu z 8. januára 2010, ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať.

11. Okresnému súdu nebola bezprostredne po doručení odpovede predsedu okresného súdu na sťažnosť na prietahy poskytnutá primeraná lehota na prijatie účinných opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní.

12. Zjavnú formálnosť podanej sťažnosti na prietahy predsedovi okresnému súdu zvyrazňuje skutočnosť, že v čase jej podania, t. j. 7. decembra 2009, bolo vo veci nariadené pojednávanie na 12. január 2010. Podanie takejto sťažnosti preto nemohlo byť zo strany ústavného súdu posudzované ako vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd posúdil aj obsah žiadostí o vyhotovenie uznesenia o ustanovení znalca z odboru zdravotníctva z 9. februára 2007 a 23. marca 2007, ktoré sú súčasťou spisu a na ktoré sťažovateľ opätovne poukazuje vo svojej sťažnosti. Uvedené podania boli adresované vyššiemu súdnemu úradníkovi, resp. zákonnej

sudkyňi a ich obsahovou náplňou je bez ďalšieho žiadost' o vyhotovenie a doručenie uznesenia o ustanovení znalca. Ústavný súd preto konštatuje, že ani týmto podaniam nemožno priznať charakter účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľovi nič nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podal v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2010